

[Korsgaard.]

det oprindelige Forslag, maa jeg mene, at de Ændringer, der er foretaget i Selskabsbeskatningen, nærmest forbedrer det af Regeringen stillede Forslag. Den Ska-vank har imidlertid de til Selskabsbeskatningen stillede Ændringsforslag, at de ikke honorerer de gode Gerninger, der i tidligere Tid er gjort med Hensyn til Opsparing, men kun sætter ind overfor de gode Gerninger, der i Fremtiden vil blive gjort. Nu er der et gammelt Ord, der siger, at enhver god Gerning, der gøres, bærer Lønnen i sig selv, og det tror jeg, man ogsaa har Lov til at sige om de gode Gerninger, der er gjort fra de velkonsoliderede Selskabers Side i tidligere Tid; deres gode Gerninger bærer for saa vidt Lønnen i sig selv, som de i de nuværende vanskelige Tider har saa overmaade meget lettere ved at klare sig end de Selskaber, der ikke har konsolideret sig, naturligvis ud fra den Betragtning, at de har en meget mindre Rentebyrde end de andre. Og naturligvis er Rentebyrden ogsaa en Udgift, der maa regnes med i enhver Bedrift, ogsaa i Landbruget. Det synes man imidlertid fra allerhøjeste autoritativ Side ikke at ville forstaa. Jeg begriber imidlertid ikke, at man kan tale, som om en Prioritetskrise og en Forrentningskrise ikke hang nøje sammen. Selv om jeg altsaa mener, at den højtærede Landbrugsminister har saa fuldkommen Uret i sine Betragtninger over, hvad der er af Betydning for et Erhvervs Trivsel, er der vist ingen, der er i Tvivl om, at de velkonsoliderede Selskaber netop derved, at de har Penge, staar meget bedre end de andre. Da nu Forslaget, saaledes som det vil blive med de Ændringer, der er stillet Forslag om, i allerhøjeste Grad medvirker til mere at gavne de svagt stillede Selskaber, som dog efter Omstændighederne arbejder nogenlunde godt, end de stærkt konsoliderede Selskaber, mener jeg, at man med en vis Ret kan sige, at Regeringens oprindelige Forslag er blevet forbedret. Men alt i alt er det afgørende for det konservative Folkeparti, som allerede sagt, det, at dette kan muligvis gennemføres, medens det, som oprindeligt blev fremsat af den højtærede Regering, ikke kunde gennemføres. Saa staar vi altsaa overfor Valget imellem, om vi vil tage dette eller intet, og der er det, at vi siger, at naar vi ikke kan faa mere, saa tager vi dette. Jeg nærer ogsaa den Tro, at tilstrækkelig mange af Venstre tager det, idet jo ingen kan være blind for, at skulde

dette Forslag falde paa Grund af, at Venstrepartiet ikke i tilstrækkelig Grad støtter sin egen Regering, ja, saa tror jeg, man har Lov til at sige, at saa har Mindretalsparlamentarismen, som skulde bygge paa sin egen indre Kraft, saa sandelig ikke vundet nogen Sejr.

Willesen: Da vi er principielle Modstandere af hele det herskende Skattesystem, altsaa baade af direkte og ikke mindst indirekte Skatter, har vi som principielt Endemaal ogsaa paa vort Program Formueskattens Afskaffelse, men det er vor Opfattelse, at den Sum, der her bliver stillet til Raadighed, i første Række burde have været anvendt til Forbrugsskatternes Lættelse; til Lættelse af Levevilkaarene for det almindelige jævne Folk, og da vi finder, at man begynder fra en uheldig Ende, kan vi ikke stemme for det foreliggende Lovforslag, men maa undlade at stemme.

Finansministeren (N. Neergaard): Der har været ført en interessant Diskussion om, hvorvidt de Ændringsforslag, der er stillet til Regeringens oprindelige Lovforslag, nærmest betyder en Sejr for Per eller for Poul, og hvorvidt de vil forringe eller forbedre Lovforslaget. At jeg havde ønsket mit Lovforslag gennemført, saaledes som det blev fremsat, siger sig selv, ogsaa fordi jeg saa stærkt har betonet det Synspunkt, at det ikke alene er de Formuer, der intet eller saa godt som intet Udbytte giver, der skal lettes for den alt for tunge Beskatning, der hviler paa dem, men at det ogsaa er Formuer med normal Afkastning, der skal lettes, og at Lættelsen først skal høre op ved, som man kunde sige, høje Afkastninger. Man har imidlertid fra flere Sider ment, at Vægten burde lægges i højere Grad end i det oprindelige Lovforslag paa Hjælp til dem, der ikke eller kun i meget ringe Grad har Udbytte af deres Formuer, og at man til Gengæld maatte kappe noget af oventil, og jeg har kunnet følge dette, saa meget mere som Erhvervs-krisesympunktet jo ogsaa for mig har været stærkest bestemmende ved den Form, jeg har givet mit Lovforslag. Det tager i første Række ganske bestemt Sigte paa overfor den Erhvervskrise, der er, at hjælpe de Formueværdier, som ellers vilde være blevet udsat for Opspising eller for Forjagelse her fra Landet.

Hvad Selskabsskatten angaar, har jeg fremsat Lovforslaget i den Form, det skete, af to Grunde. For det første, fordi det forekommer mig at være den rationelleste